

## GAZETA LWOWSKA

W Poniedziałek

N<sup>ro</sup>. 127.

6. Listopada 1820.

## Wiadomości krajowe

— Z Lwowa. —

O to są mowy miane na Seymie Galicyjskim, odprawionym we Lwowie:

## M O W A

Prezesa Seymu JW. Hrabiego STADNICKIEGO, miana przy zagaieniu Seymu d. 16go Października.

„Prześwietne zgromadzone Stany!“

„Obrady Seymowe, na które Najjaśniejszemu i Miłociwemu Panu wezwać prześwietne Stany podobało się, są najlepszym i prostym do serc naszych, trafiającym dowodem, że troskliwość o naszym i Ojczyznę naszą stanie, wchodzi między ważne sprawy i nie zmordowane prace, którym Najjaśniejszy Pan dla dobra ludów berłu Swemu poddanych, drogę doł swoje poświęca.“

„Przystępnycie Prześwietne Stany do tego zbawionego dzieła z duchem jedności i z zachowaniem tych prawideł, jakie Nam wskazuje nadana krajowi ustawa, a idąc za takim przewodnictwem, godnie odpowiecie oczekiwaniu i ufności Najjaśniejszego Pana.“

„Tak jest Prześwietne Stany, chce Najjaśniejszy Pan, bez żadnego pośrednika mówić prosto z ludem Swoim, chce wiedzieć o jego potrzebach, chce, aby się tam naradzać, gdzieby Mu rozkazać wolno było, a ta potężna prawica, która tylu nieprzyjaciół zgromiła, gotowa jest na gojenie ran, które czas i towarzyszące mu kłęski zadały.“

„Wybór Stanowy doniesie Prześwietnym Stanom o urzędowych pracach — pochlebia on sobie, iż dzieła jego naznaczone były cechą dojrzałości, gdy częstokroć ściągnęły na się uwagę Najjaśniejszego Pana, a nigdy na Jego nie zasłużyły nagane.“

„Z władzy do mojej dostojności przywiązanej wyznaczam z każdego Stanu Człon-

ków, którzy Jaśnie Wielmożnym Kommissarzom na Seym niniejszy od Najjaśniejszego Pana mianowanym, donoszą, iż Stany na miejscu obrad swoich już się zgromadziły.“

## M O W A

miana następnie przez pierwszego C. K. Kommissarza Seymowego JW. Hrabiego ZAŁUSKIEGO:

„Prześwietne seymujące Stany!“

„Z woli Najjaśniejszej Cesarsko Królewsko Apostolskiej Mości Pana Miłociwego mam zaszczyt i powinność wraz z godnym współkolegą dopełnić do Seymu terazniejszego Naywyższe zlecenia.“

„Wskotku pierwotnych Ustaw dla Stanów Królestw Galipii i Lodomerii naytąskawszego udziału, uznał Najjaśniejszy Pan dla potrzeb kraju tego i ogółu Monarchii, zwołanie Seymu za przyzwolite. Oycowska troskliwość Najjaśniejszego Monarchy o dobro Narodów berłu Jego od wszechmocnej Opatrzności powierzonych, przez zwrot kolei Reprezentacyi Narodowej w Seymach, mocniej dla Królestw Galipii i Lodomerii udowodnioną zostaje.“

„Powodowane Stany prawdziwym poważaniem i wdzięcznością winną dla JW. Gubernatora Barona de Hauser, z czułym żalem widzą dla czasowej słabości obradom tym nieobecnych, atoli zasługi JW. Hrabiego Stadnickiego, Prezesa Stanów, zjednawszy Najjaśniejszego Pana zaufanie, osładzają tę stratę, przez posiadanie na tym urzędzie osoby Jego powszechnie szacowanej.“

„Składam w twoje ręce, szanowny Prezesie, Naywyższe postulat w celu onych w Stanach seymujących odczytania.“

„Chlubno jest dla Nas dopełniając tę dostojną postugę, oświadczyć wam, Prześwietne Stany, z woli i Imieniem Najjaśniejszego Pana, Naytąskawsze Jego zadowolenie i oycowską serca Pańskiego życzliwość, pewni, iż

wasze dla Tronu nieskazitelne uczucia niemiejsze Postulata skutkiem uwienczą.“

(Tu odczytane były Królewskie Postulaty, poczem JW. pieruszy Kommissarz tak mowit dalej:)

„Prześwietne seymujące Stany!“

„Ogłoszone Postulata przekonywają was o rzeczywistej pieczołowitości i dobroczynnym sercu Najjaśniejszego Pana ku prawdziwemu szczęściu Ludów swoich. O to! mimo niezagoionych jeszcze blizn, po tak długim pasmie okropnych kłesk wojny, mimo gwałtownych potrzeb ogółu Państw Jego nader tyjących; jednak Najłaskawszy Monarcha powodowany chęcią ulżenia, skłania ucho do prozbanoszonych, przedsięwzięcie środki, aby podatki iak najzgodniej z słusnością porównać, umniejszyć i ustalić, a tym dowodzi, że na szczęściu Swych poddanych własne stanowić, czyliż to nie jest skutkiem onych wielkich przymiotów Najjaśniejszego Pana, iż każdemu od najwyższego stopnia do najlichszej chatki mieszkańcy, przystęp do oblicza Pańskiego dozwala? Tak jest, Prześwietne Stany! w krajowych przedmiotach odbierając przedstawienia Stanowe, w prywatnych zaś bezpieczny za tarczą serc Ludzkich, Sam na Sam przyjmując proźby, wszystkich potrzeb staie się wiadomym: Do tylu dobrodzieństw dodać nadewszystko należy, nikt pod berłem litościwego Władcy uciśnionym byź nie może, każdy stan prawdziwych swobod udziału i opieki praw doświadcza, niczyi los nie oddany kołu ślepej fortuny, przed nikim podwoie Majestatu nie zamknięte. Ale zbytecznie byłoby rozciągać się dłużej o wielkiej dobroci Pana szczęśliwie nam panującego, którego współczesni i odległa potomność wielbić nie przestaną; nie wątpię, iż jednomyślnym duchem zagrzani, z godnością temu Zgromadzeniu właściwą, i z troskliwym zachowaniem tej Instytucyi, iak łaskawie dozwolona, chętnie zajmiecie się dopełnieniem odczytanych Postulatów. JW. Prymasie Korony, znany z cnót prawdziwie Pasterskich dałes nowy dowód gorliwości, kładąc obradom Seymu tego początek od wezwania Boga Zastępów, albowiem wszystkie czynności ludzkie są Wszecchnoconego Tworcy świata dziełem, przyjmij winne podziękowanie, a iako pierwszy Urzędnik kraju rącz połącząc usiłowanie swoje; tak silnie wsparte Stany Pasterskiem i Prezesa światem, pewno byź mogą, pomyslnego swych obrad skutku.“ —

## ODPOWIEDŹ

JW. Prezesa Seymu na mowę powyższą:

„Wysłuchały Stany Postulata Jego Cesarsko - Królewskiej Mości, Pana Naszego Mitościwego z uszanowaniem, które Najwyższej Władzy należy, lecz i z uczuciem iakie, wydobywa z serca każdego kłhliwy głos Ojca podniesionego do Ludu swego.“

„Mężowie! którym Najjaśniejszy Pan drogi skład woli Swoiey powierzył, których wybrał za tłumaczów wysokich myśli Swoich i postanowień w głębokiej mądrości zakreslonych, przymyście cześć, którą Wam składają Stany zgromadzone, iako tym, których wybór Najjaśniejszego Pana na tak dostoiny stopień powołał a zaszczytna ufność Jego ozdobiła.“

„Przystąpią Zgromadzone Stany bez żadney zwłoki do obrad swoich i wątpię mi się nie godzi, że Zgromadzenie, któremu przewodniczyć mam sobie za chlubę, powziętema przez Najjaśniejszego Pana oczekiwaniu odpowie.“

„Naród nasz, mozem się śmiało do świadectwa dziejów odwołać, nie był nigdy głuchoym na głos swoich Monarchów, a w potrzebach Ojczyzny, radził się wprzód serca a niżeli możności swoiey.“

„Zostały nam też same serca, toż same do Monarchy i Ojczyzny przywiązanie, a jeżeli zbieg okoliczności, których nie było w mocy ludzkiej zatrzymać, od powszechnej kłeski Ojczyzny naszej nie wyłączył, widzimy iak opiekunca Najjaśniejszego Pana troskliwość staie się dla nas Opatrznością drugą.“

„W tym duchu, Stany Zgromadzone postępować będą, w iakim postępowały w latach poprzedniczych; wierność, będzie ich nie mylnym przewodnikiem, szczerza otwartość, cechy ufności i nadzieia, zasileniem.“

„Nie potrzebują Prześwietne Stany wzorów i przykładów do naśladowania, bo te w samych sobie, w własnym świetle i gorliwości znajdują.“

„Co do mnie, mam przed sobą wzór szanownego Poprzednika mego, którego tu nieprzytomność, a więcej ieszcze nieprzytomności tej przyczyna, każdego z Członków zasmuca; jakoż przedsięwzięte urzędowania mego prace, stałyby się bezwątpeńia również Najjaśniejszemu Panu, iak i Narodowi mile; gdyby przykłady tego zacnego a od nas poważanego Męża, były tak do wyrównania ławne, iak są do naśladowania powabne.“

„Zamyłam dzisiejsze posiedzenie oddawszy hołd Najjaśniejszemu Panu i tę cześć.“

Właśnie Jaśnie Wielmożnym Kommissarzom należała, a w dniach następujących zwykłym porządkiem dalsze Obrady nasze postępować będą.

(Mowy miane przy ukończeniu Sejmu zachowujemy do Numeru Gazety przyszłego)

Jego Cesarzka Mość, dla uczczenia pamiętki zmarłego w d. 15. z. m. w Lipsku Xięcia Schwarzenberga tak wielce zasłużonego Marszałka polnego Monarchii Austriackiej iak i całego Nayaśniejszemu Demowi, zaczął naysłaskawiey przesiać następujący list własnoręczny do Ministra Stanu i Konferencyi, Marszałka polnego Hrabiego Bellegarde:

„Pułkownik, Hrabia Paar doniósł mi smutną wiadomość, o zeyściu Marszałka polnego, Xięcia Schwarzenberga. Przez śmierć wspomnionego Marszałka polnego, tracę wiernego i przychylnego sługę, Państwo zaszczytną podporę, a wojsko Moie odznaczonego dowodzcę.“

„Stratę tę ogłoś W Pan całemu wojsku, i wyday rozkazy, ażeby ku pamiętce wodza, który ie po kilkakroć wiodł do nie zgastey sławy, włożyto na trzy dni żałobę.“

„Na dowód Moiego zadowolenienia i ku zachęceniu iego mężnych towarzyszków i następných woiowników Austriackich, zalecam oraz, aby mu na wieczną pamięć wystawiono pomnik z marmuru w kościele S. Karola, lub w kościele na placu (am Hof) zwanym, gdzie dogodniey się okaże. Patasz Marszałka polnego przechowywany bydź ma należycie w arsenale Wiedeńskim: — Daley chcę mieć, aby pułk iego własny ułanów, zachował na zawsze iego imie, podobnie iak pułk Savoyen. Wdowie zmarłego nadaię roczney pensyi 12 tysięcy ZR. o czem ią uwiadomiam Sam listem Moim wyrażającym żal z tego wypadku.“

W Opawie d. 21. Października 1820.

Franciszek, m. p.

Z Pragi z d. 21. Października donosi łameczna gazeta: Dnia 17. nadeszła mocno zasnucająca wiadomość, że C. K. Jenerał Marszałek polny, Minister Stanu i Konferencyi, Prezydent Rady woiowney, Karol Xięże Schwarzenberg pożegnał się z tym światem w Lipsku na d. 15. w nocy o godzinie totej. Ciało zmarłego przywiezione z Lipska do Czech przyjęte zostało na granicy w Reizen-

han pod miastem S. Sebastiansberg przez oddział strzelców pod dowodztwem C. K. Majora Hrabiego Sickingen i przyprowadzone do Komettau; C. K. Major Xięże Oettingen odwieził ie pod zastoną oddziału ułanów Coburga do Postelberga. Z tąd Pułkownik Baron Hammerstein odprowadzi ciało na d. 22. po południu do Pragi; tu przyiemie ie żałoga z należytymi honorami, i złoży w kościele żałogi S. Woyciecha, gdzie dodana będzie straż honorowa.

Uroczysty obrządek pegrzebowy nastąpi na d. 23. z południa o wpót do drugiey; ciało prowadzić będzie naczelny dowodzca w Czechach Jenerał Hrabia Kolo wrat-Liebsteinski z pomienionego kościoła żałogi przez ulicę Zeltner, rynek starego miasta wielki i mały, ulicę Jeznicką, most i plac Włoski do kościoła Metropolitalnego; w tym przyimie ie Xięże Arcybiskup otoczony Kapitułą i Władzami krajowemi, poczem ciało to stać będzie przez noc w kaplicy S. Trojcy, dnia zaś następującego (24) znowu pod zastoną woyskową edprowadzone będzie do Worlik.

## Wiadomości zagraniczne.

### Portugallia Brazylia i Albarbia.

Z Lizbony d. 27. Września: Gazety teysze napełnione są odezwanami prowincyy przystępujących do Konstytucyi; zawierają one także akt przedsięwzięty w obecności Notariusza tajnego Inkwizoryjatu, iż na teraz nie masz żadnego więźnia inkwizycyi; P. Braankamp oddał cały swój majątek krajowi, ogłosiwszy siebie tylko dożywotniem zawiadowcą, małżonka zaś iego złożyła oyczynie swojej w offerze bardzo kosztowny ubiór z brylantów.

### Hiszpania.

Na posiedzeniu nadzwyczajnem Stanów (Cortes) z d. 28. i 30. Września toczyły się daley rozprawy nad projektem do prawa względem wolności prassy i przyjęto wszystkie przełożone artykuły w liczbie 31.

Kommissyia szczególna upoważniona do rozpoznania sprawy 69 Deputowanych zwanych Persami, którzy w Kwietniu 1814 podpisali protestacyię przeciwko Konstytucyi Stanów, (Cortes) zdała sprawę, w którym przekłada, aby nie przedsiębrano sądowego postępowania przeciwko owym Deputowanym, wyjąwszy autora tej protestacyi Margrabiego Mataflorida. Z resztą mają oni bydź pozbawieni prawa do wyboru Deputowanych do Stanów

(Cortes) i co się tycze ich pobytu ograniczeni we właściwych Prowincjach.

Konstytucjonista wyraża, że nieporozumienie w Portugalii trwa między Juntami z Oporto i Lizbony; tymczasem Junta Lizbońska wydała rozporządzenia do wybrania Stanów (Cortes).

Ostatnie trzy posiedzenia Stanów (Cortes) z d. 2. 3. i 4. z. m. mało są ważne. Stany zajmowały się budżetami Ministerjów: wojny, marynarki i sprawiedliwości. Podczas rozpraw nad pierwszym oznaczono siłę wojska na rok, bieżący na 54,120, którego utrzymanie wraz ze sztabem ieneralnym kosztuje 177,000,000 realów. Dla trzech batalionów Szwajcarów będących w służbie Hiszpańskiej ogółem dla 1221 ludzi, mimo sprzeciwiania się wielu członków zezwolono na 3,719,639 realów, dla Ministra Wojny i Sekretaryatu tegoż Ministerjum 1,316,870 realów. Summa zezwolona na pensyie, żołd i koszty administracji wynosi 197,998,428 realów. Ogółem budżet Ministerjum Wojny łącznie z artylerją, fortyfikacją, pensyami wdów i t. d. oznaczony jest na 330,225,425, miasto summy 375,000,000 realów, której żądano.

Budżet Ministerjum marynarki zmniejszono z 100,000,000 na 80,000,000 realów, równie i Ministerjum sprawiedliwości blisko na 12,000,000 realów. W nadzwyczajnym posiedzeniu z d. 3. wieczorem, ciągly się dalej rozprawy nad projektem do prawa względem wolności prasy i przyjęto po długich rozprawach artykuły: 32. aż do 36. nadające prawo każdemu Hiszpanowi zaskarżenia przed właściwemi urzędami pisma buntownicze i zmierzające do obalenia istniejącego porządku.

Dziennik Kadyzeński z d. 24. zawiera z Rondo z d. 17. Września następujące artykuły: „Wnocy z d. 13. obawiano się, aby Lud nie obalił kamienia Konstytucyjnego, co by się było stało, gdyby Władze nie czuwały nad utrzymaniem porządku publicznego. Wieczorem pierwey, obciął Lud wrzucił w wodę zagorzałego liberalistę bieżącego ulicą z aktami, towarzystwa patrioćznego, którego posiedzenie zamknięte było od dni kilku. W nocy nosił Lud wypchanego człowieka, dając mu imię Bohatyrza 1820 roku. (Quirog). Przyczem odśpiewano de Profundis a. ow. człowiek wypchany został pogrzebiony.“

Żółta gorączka panowała ciągle w Kadyxie; od d. 20. do 23. Września umarło 13 osób na tę zarazę.

## Wielka Brytania i Irlandya.

Z Londynu dniu 7. Października: Minister nasz, Sir W. A'Court bawi ciągle w Neapolu. Nie posłano mu nowych listów wierzytelnych, ani Rząd nasz nie przyjął także nowych listów wierzytelnych tamtejszego Rządu.

Gazeta Ministerjalna wyraża, iż Korrespondent iey w Rio de Janeiro obiawił życzenie, aby Rząd nasz posłał tamże siłę morską, by w razie potrzeby zostonic mogła zamieszkałych tamże Anglików.

P. Drougham mówiąc dalej w obronie Królowey, na uczyniony Królowey zarzut iakoby nikt więcej z znakomych osób nie chciał z nią obcować, tem starał się osłabić, opowiadając, że Lady Lindsay i Lady Campbell znnowu się z nią połączyły, a W. Xiąże Badencki, Gubernatorowie Sardynii i Posel Angielski w Konstantynopolu, oddawali iey należną część. Że Królowa powróciła do Anglii, że odrzucita podawane iey przełożenia pojednania się i że śmiało wystąpili przeciwko njej świadkowie, wnosil z tad o iey niewinności, i twierdził, że większa część tych świadków była uięta, przekupiona i gwałtem i chytrością przygotowaną do złożenia świadctw. Uderzając okazał mowca rzec, że ci świadkowie prawie wszyscy byli z Włoch, że z Szwajcaryi stawiono tylko iedną dziewczynę nie dobrych obyczajów, z Karlsruhe dziewczynę służącą, a zaś z innych miejsc Niemiec, gdzie Królowa dłuższy czas bawiła, z samego nawet miejsca urodzenia ani iednego świadka. Zwrócił dalej uwagę, że wszyscy stawieni świadkowie nie wyrażali się pierwey źle przeciwko Królowey, i dopiero od czasu Kommissyi Medyolańskiej, iakby na dane hasło otworzyli usta; obiaśniał zeznania Majochego Sachis i de Mont w których nie uważał tylko same sprzeczności, a oświadczwszy się morno względem nastąpić mogłych wypadków; gdyby skutek tey sprawy nie miał wypaść pomyślnie, poprzysiągl uczynić Ministrom przed ich wyrokiem najmocniejszy przełożenie.

Pomiędzy Parami, którzy na d. 6. dla słabosci usprawiedliwili się, że nie mogą być obecni sprawie Królowey, znajdował się także Jego Królewicowska Mość Xiąże York — Pagamin do adresu, na którym podpisało się więcej iak 100,000 osób, podany Królowey na d. 2 z. m. przez mieszkańców m. st. Londynu, Westminsteru i Southwarku, miał być długi na dwie mile Angielskie; po-

ezatkowe niósł go 4 silnych ludzi; że zaś był dla nich za ciężki włożyli go na wóz ciągnięty przez 6 siwych koni; zatył szło 106 eztero konnych powozów.

Gdy cieśle okrętowi podawali adres, nieśli przed sobą arkę Noego w uroczystym orszaku, muzyka przygrywała melodyję: osobliwości do widzenia, piękne osobliwości. — Przewoźnicy podali także adres a to zwłaszcza wodą, trzy okręty parowe rozpoczęły orszak, w którym znajdowało się około tysiąca małych czoleń. Gdy processya ta pływająca, minęła Cottongarden wzniesła przeklinające okrzyki na będących tamże ukrytych świadków Włoskich. Królowa Jey Moś w iedny ze swoich odpowiedzi rzekła pomiędzy innymi: że widzi już w przyszłości, iż zdarzenia iey życia będą kiedyś obfitą materiją do sztuk dramatycznych.

Stuchani dotąd świadkowie na stronę Królowej: Lord Guilford i Glenberrie, Lady Lindsay, byli Szambellanowie Craven i Gell i tegoż służący Carrington, zgodziło się iednomyślnie, iż żadna nieprzyzwoitość nie zachodziła pomiędzy Królową a Bergamim. Zarzut uczyniony Królowej, iakoby nieprzystojnie ubrana, znajdowała się na balu maskowym w Neapolu, wykładali pomienieni Szambellanowie, przywodząc, że Królowa w przebieraniu się tem otoczona była kilkoma osobami, że włożyła suknię iedną na drugą, że ta druga maska była zupełnie przystojną, bo przedstawiała Mi nerwę podług układu grupy P. Hope, i stała na podstawie a obok iey dwie damy Neapolitańskie stosownie ubrane.

Sicard będący w usługach Królowej lat 20, oświadczył, iż odmiana pokoiów w Neapolu przyznawana Królowej iest własnym dziełem, iż on takową przedsięwziął bez wiedzy Królowej. Królowa obchodziła się bardzo łaskawie ze wszystkimi służącymi, ezesto wsparta na iego ramieniu przechadzała się po ogrodzie.

Równie pomysłne były zeznania słuchanych na d. 6. świadków: D. Hollanda, lekarza Królowej, szlachezca Mills, byłego Pułkownika Teoline, gońca iey Forti, synowca Xiężney di Torlonia, Porucznika Margrabi W. Brytanii Flynn, mającego dowództwo na polakrze, na którym Królowa podróżowała do Tunis i Azji i Porucznika marynarki Hownam. Wszyscy ci zgodzili się iednomyślnie, iż między Królową a Bergamim nie postrzegali nieprzyzwoitości. Obydwóch tych zeglerzy zeznania prawie się zga-

zały co do słowa. Królowa spała na pokładzie polakra pod namiotem, zawsze ubrana, przyświecła, które przez namiot widzieć można było. Poźniej, mając sobie przełożoną prosbę zgaszzenia światła, aby okręt nie był wystawiony na napad rozbojników, takową kazała dopełnić. Łóżko Bergamiego było z początku na pokładzie otoczone zastoną; poźniej spał on w kaincie.

P. Brougham podczas obrony Królowej odczytał list Krola, pisany do owczesney Xiężney Walii datowany d. 13. Listopada 1804, dla okazania, iak dalece považał ją ten Monarcha, i iak dalece starał się wszelkimi siłami przyspieszyć obawione życzenie iey małżonka, aby się powróciła mogła na łono swojej rodziny.

Z Londynu d. 13. Października. — Gavolini słuchany iako świadek, zeznał, że go niec Rastelli, Agent Kommissy Medyolańskiej, zwierzył się mu, iż zebrał 7 świadków przeciwko Królowej, płacił każdemu po 40 franków i podeymował ich iedzeniem i picciem. Gdy P. Brougham oświadczył życzenie, aby Rastelli był w tój mierze ściśle badany, okazało się, iż z dwoma innymi świadkami powrócił do Włoch, i nie mógł być na teraz słuchanym. Lord Liverpool oświadczył, iż wezwie znowu Rastellego do powrotu.

P. Williams, Adwokat Królowej, skarżył się na trudności czynione Królowej w sprowadzeniu naygłówniejszych iey świadków: Barona Dent Szambellana W. Xięcia Badeńskiego i Jenerała Pino. Lord Liverpool przyrzekł, iż w dwóch godzinach wysła gońca do Karlsruhe, aby przedsięwziął potrzebne środki względem przybycia Barona; co się zaś dotyczy Jenerała Pino, któremu iak mnie ma P. Williams ma być zabronione pokazywania się w ubiorze wojskowym, zatem, ten będzie miał swoje szczególne przyczyny, dla których nie przybędzie do Londynu.

Morning Chronicle (gazeta poranna) twierdzi, że Lord Liverpool, Castle-reagh i inni znakomici Parowie przekładali Królowi cofnienie całego bilu; gazeta Ministerjalna, Kuryier, sprzeciwia się tój wieści, i zapewnia, że śledztwo kończone będzie podług przepisanego porządku.

### F r a n c y j a .

Rozpórządzenie Królewskie z d. 11. Października nadaie teraz bezwarunkową amnestyję wszystkim zbiegłym żołnierzom i podofficerom wojska lądowego.

Król dał na d. 14. Października prywatnie

posłuchanie Xięcia Narbonne. bylemu Posłowi w Neapolu. Monitor nazywa go wyraźnie Ex-Ambassadorem.

Względem rozruchów zaszłych w Saumur podczas bytności tamże Benjamina Constant, zawiera Dziennik Paryżki z d. 14, z. m. „.....Dzienniki donosiły już o podróży P. Benjamina Constant przedsięwziętej w różne powiaty Departamentu Sarthy, którego jest Deputowanym. Zda się, iż on podróż swoją posunął daley, albowiem na d. 7. przybył do Saumur w Departamencie Mainy i Ligery, z którego Deputowani są sami Rójalisci w Izbach. Przybycie jego było obwieszczane, i wiadzano, iż przygotowano na dzień następujący uroczystość dla niego; atoli tego samego dnia wieczorem uczniowie szkoły wojskowej, dalecy od dziełenia zdań P. Benjamina Constant ciągnęli po pod jego okna z wrzaskliwą muzyką (*charivari*). Krzyk dziki połączone z groźbą i obelgami dawał się słyszeć. Nie możemy zaiste naganiać dosyć postępowania ludzi młodych, tém bardziej godnego kary, ile że stan ich obowiązuje, aby dali przykład posłuszeństwa i karności. Nie czynimy tak iak nasi przeciwnicy, abyśmy mieli pochwalać to w Saumur cośmy tak widocznie naganieli w Brest, i nie chemy bynajmniej sądzić, aby wy rządzone obelgi P. Benjaminowi Constant miane były za dozwolone wynagrodzenie uczynioney obrazy PP. Bellart i Bourdeau, Dnia następującego ponowiły się jeszcze mocniej rozruchy pomimo starania Jenerała, przełożonego szkoły w Saumur, i podrzędnych jego Officerów. Wielka część mieszkańców była za stronę P. Benjamina Constant, podczas rozruchu strzelono trzy razy z broni. Podporucznik Dufay wychowaniec szkoły jeźdzenia na koniu został mocno raniony, z drugiej strony kramarz korzenny Chambault cięty dwa razy pałaszem, Wiadomości, które odebraliśmy względem tych smutnych wypadków nie są dostateczne, nie możemy zatem podać szczegółów; atoli możemy zapewnić, że nikt nie utracił życia oprócz, że te dwie osoby zostały ciężko ranione. Gwardyi Narodowey i żandarmeryi udało się przywrócić pokój, który po odieździe P. B. Constant z d. 9. nie był już więcej zaburzony. Nad bezpieczeństwem jego osoby tak podczas jego pobytu w Saumur, iak i w chwili odjazdu, czuwały skutecznie Władze cywilne i wojskowe.

Rozporządzenie Królewskie z dnia 20.

Września rozkaziwie w skutek dawniejszych ustaw, aby młodzi żołnierze z klasy ich wieku 1818, będący na teraz w domach i zdadni do broni stawili się do służby i pod rozporządzenie Ministra Woyny.

Inne rozporządzenie z d. 4. Października, z powodu narodzenia Xięcia Bordeaux nadaie przebaczenie wszystkim zbiegom woyska morskiego, którzy się stawiają w oznaczonym czasie.

### W ł o c h y.

Podług naynowszych wiadomości z Neapolu, otworzony został tamże Parlament w przygotowanym do tego kościele S. Ducha. Król przybył o godzinie 10 rano w towarzystwie zarządzającego Państwem Xięcia Calabrii; reszta rodziny Królewskiej już się była pierwey zebrala. Skoro Król wstąpił na Tron, złożył zaraz przysięgę; Prezydent Parlamentu miał długą mowę, na którą Król w krotkości odpowiedział. Po czém Xięże Calabrii odczytał mowę Króla zagaiając Parlament, w téy ogłosił Król, iż, ponieważ Jęgo Królewskięy Mości zdrowie nie dozwala obiąć steru Rządu, więc zarząd Państwa powierza ciągle Xięciu Calabrii. Prezydent miał drugą mowę; po téy mówił naczelny Jenerał Pepe, a dotrzymując dawniejszego przyrzeczenia złożył naczelne dowodztwo woyska. Król przyjął jego złożenie i otoczony swoią rodziną powrócił do pałacu. — Z Ciąta dyplomatycznego nie był nikt obecny otworzeniu Parlamentu, tylko Poset Hiszpański.

Podług naynowszych wiadomości z Sycylii Korpus woyska Neapolitańskiego pod Jenerałem Florestan Pepe, po odniesionych różnych zwycięztwach nad tsmiecznymi przeciwnymi stronnictwami, wszedł na dnia 26. Września do Palermo, atoli z powodu popelnianych tamże bezprawiów przez woyska Neapolitańskie został potém wyparty z miasta. Podług późniejszych doniesień wódz Neapolitański w skutek Kapitulatory, którey warunki nie są jeszcze wiadome, miał znowu zająć Palermo i tsmieczną twierdzę.

Z powodu niedostatku broni, oddalaia wielu ochotników, chcących przyjąć służbę w woysku. Zakazano tam surowo wywozu, i chowania broni, tudzież robienia takowey bez zezwolenia. — Podczas uwolnienia czasowey Posta Sardyńskiego, sprawować będzie interesa tegoż Dworu Sekretarz ięgo Hrabia Solaro — Bulle Papiezkie nie mogą tu bydz ogłaszane bez pozwolenia Królewskiego.